

Tijger

Tijgertje is bij mij geboren, zo'n 16 jaar geleden. Tijgertje, buitenpoes in hart en nieren, zat niet te wachten op aandacht van mensen en ging haar eigen gangetje. Haar broertje Tommy daarentegen was gek op mensen. Als ik even niet oplette, nam mijn jongste dochter hem mee naar bed. Ik vond hem dan 's avonds in haar armpjes, hun koppies samen op het kussen. Bijzonder dat twee poezen uit het zelfde nest zo anders konden zijn.

Tijger was een goede muizenvanger. Alle muizen vrat ze op. Soms had ze een rat te pakken, maar die waren kennelijk niet lekker, want die liet ze altijd liggen. Eén keer zelfs had ze een martertje te pakken.

In de winter was Tijgertje binnen, energie aan het sparen voor als de muizen weer uit hun holletjes kwamen. Ook dan was ze erg op zichzelf.

Mijn hondje Jamie en Tijger waren dikke vrienden. Als Tijgertje Jamie zag op het erf kwam ze altijd op een holletje naar hem toe, staartje omhoog, om hem te begroeten en dan heel veel kopjes geven.

Een dan is Tijgertje ineens veel binnen, terwijl er al weer volop muizen zijn. Ze drinkt veel en wil haast niet eten. Ze vermagert snel. Dat ziet er niet goed uit... Ik bel met Harry Nielen voor een afspraak. Het blijkt dat haar nieren niet meer goed functioneren. Het is een onomkeerbaar proces. 'Je kunt haar nog wel medicijnen geven waarmee ze het nog even volhoudt', zegt Harry. 'Hoe is dat voor Tijger?' vraag ik hem. 'Ik wil haar leven niet gaan rekken voor mijzelf terwijl zij er klaar mee is.' We maken een afspraak. Twee dagen later komt Harry bij mij thuis om één van de paarden na te kijken en dan zal hij Tijger laten inslapen. 'Laat haar maar niet naar buiten', zegt Harry. 'Je zult zien dat ze dan weg is als ik kom.' Daar denk ik iets anders over. Als Tijger er klaar mee is, zal ze er heus wel zijn. De avond voordat Harry komt ligt ze de hele tijd op mijn schoot, uitzonderlijk voor haar doen. Dikkie Dik, de kat van Jos waar ze normaal gesproken niets van moet hebben, mag dicht bij haar komen. Hij drukt zachtjes zijn neusje in haar vacht. Tijger vindt het prima. Ze gaat in deze laatste twee dagen nog een paar keer naar buiten. Op de dag zelf ligt ze op haar favoriete plekje in de schuur: bovenop het hooi in de zon. Jos kan haar makkelijk pakken en hoewel ze niet graag gedragen wordt kan ik haar zo meenemen naar de kamer. Als Harry komt om haar te laten inslapen laat ik Jamie bij Tijgertje op de bank, zodat hij weet wat er gebeurd. Tijgertje laat het allemaal rustig toe, ze is er klaar voor. Ik aai haar, terwijl de overdosis slaapmiddel zijn werk doet. Bijzonder om te voelen dat ze op een gegeven moment weg is uit haar lijfje. Dag lieve Tijger, bedankt dat je er was!